

2nd March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பிட்ட நகரங்களில்தான் Home Guard ஐ அமைக்க முதலில் உத்தேசித்தோம். ஆனால் பின்னால் கொஞ்சம் விரிவுப்படுத்துவது என்று முடிவு செய்தபிறகு இருபதாயிரம் பேர் நாம் அமைத்துக் கொள்வது என்பதனால் இன்னும் பெரிய கிராமங்கள், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள், டவுன் பஞ்சாயத்துக்களில்கூட அது வரும். ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் பஞ்சாயத்துகள் வாரியாகப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் நோக்கமில்லை. சிலவற்றில் வைத்துக்கொண்டு பார்ப்போம். அனுபவத்தில் அவசியம் ஏற்பட்டால், மேலும் அதை விஸ்தரித்துக் கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்தில்தான் இது அமைக்கப்படுகிறது.

4-20
P.M.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 18 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be passed'.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Home Guard Bill, 1963 (L.A. Bill No. 6 of 1963), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS ADDITIONAL ASSESSMENT AND ADDITIONAL WATER-CESS BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 4 OF 1963)—cont.

MR. CHAIRMAN : Now we will take up the clause-by-clause consideration of the Madras Additional Assessment and Additional Water-cess Bill, 1963. There are no amendments to clause 2. I now put clause 2 to the vote of the House.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 3 do stand part of the Bill'.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I move—

'In clause 3 :

(i) in line 6, for the words 'forty-five per centum' substitute the words 'thirty per centum'.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd March 1963]

(ii) after the proviso to clause 3, add the following as second proviso :

'Provided further that the landholder owning three acres and less shall not be liable for the payment of the additional assessment under the section.'

The amendments were duly seconded.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I have given notice of two amendments to clause 3. One is about the percentage of the additional land revenue payable. The other is about the proviso exempting landowners owning three acres and less from paying the additional assessment under the clause.

முதலில் இதிலுள்ள புரவிகோவைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். இதில் மிராசதார் 3 ஏக்கர் வைத்திருந்தால் அதற்குக் குறைவாகவும் இருக்கப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இந்த அதிகமான நிலவரியைப் போடாமல் இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை. எல்லா மசோதாக்களிலும் பல நல்ல சீர்திருத்தங்களாக நாம் செய்துவந்துகொண்டிருக்கிறோம். நிலச்சுவான்தார்கள் 3 ஏக்கருக்குக் குறைவாக இருக்கிறவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு சலுகை இருக்கவேண்டுமென்று பல சமயங்களில் நாம் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். பல சமயங்களில் மந்திரிகள்கூட அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நியாயமானது என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை மனதில் முக்கியமாக வைத்துக் கொண்டுதான் இதைச் சொல்கிறோம். நிலவரியை அதிகப்படுத்துவதாக இருக்கிறபடியாலும், அவர்களுக்கு அனேகமாக பல பேர்களுக்கு அதிலே கிடைக்கும்படியான வரும்படி ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறதாலும், அதிகமான வரியை அவர்கள் தாங்க முடியாது என்ற நிலைமை அவர்களுக்கு இருக்கிறதாலும், அவையெல்லாம் நாம் விசாரணை செய்ததில் தீர்மானமாக, இருக்கிறபடியாலும், இதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து இந்தச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அக்ரிகல் சுரஸ் இன்கம் டாக்ஸ் மசோதாவில்கூட 3,600 ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு டாக்ஸ் கிடையாது என்று போட்டிருக்கிறது. அதுபோல் இது அல்ல என்று சொல்வார்கள். நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதில் அவர்கள் என்ன தீர்மானம் சொன்னார்கள் என்று கேட்டால், ஐந்து பேருள்ள குடும்பத்தில் மொத்தம் மாதம் ரூ. 300 வந்தால் ரூ. 500-க்கு குறைவாக வரும்படி வருவதாக இருந்தால், அவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று அந்த மசோதா காட்டியது. அவற்றை இந்த மசோதாவில் காட்ட வேண்டும். அதற்காக இது ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் அதில் யோசனை செய்யும்போது, ரூ. 300 மொத்த வரும்படியாக இருந்தால், ஐந்துபேர் குடும்பத்தில் இருப்பார்கள். மாதம் அதற்குக் குறைந்தால் கஷ்டமாக இருக்குமே என்று இன்கம் டாக்ஸ் கவனித்தார்கள். அதைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது

2nd March 1963] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்]

இதிலே. அதனால் நிலவரியை அவர்கள் பேரில் செலுத்தவேண்டிய தில்லை என்ற எண்ணத்தில்தான் இதை முக்கியமாக வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன் புரவிசோ விஷயத்தில்.

அடுத்தபடியாக, ஏற்கெனவே பொறுக்குக் குழுவில் குறைத்து விட்டோமே 45 சதவீதம் என்று சொல்வார்கள். முக்கியமாக இருக்கிற பெரிய பயம் என்னவென்று கேட்டால், பஞ்சாயத்து கவுன்சில் இன்னும் என்ன பண்ணுகிறார்கள் என்று கனம் சேஷாச்சாரியார் சொன்னார்கள். இவ்வளவு தூரம் போடவேண்டுமென்ற எல்லை இல்லையென்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே 45 நயாபைசா போடலா மென்று பிளாக் டெவலப்மெண்டில் இருந்து, இவர்கள் அதற்கு மேல் லோகல் செஸ் சர்சார்ஜ் போட ஆரம்பித்துவிட்டால், அதிகமாக ஆகிவிட்டால், பிறகு குழுவில் குறைத்திருப்பது கட்டுப் படுத்தப்படாமல் போகும். அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டால் இன்னும் கொஞ்சம் குறைக்கலாம். நான் முழுவதும் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவன்தான். கொஞ்சம் குறைக்கலா மென்று மரியாதையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே குறைத்திருக்கிறோமே என்று சொல்வார்கள். சர்க்காருடைய மனப்பான்மை ஒன்று உண்டு. மத்திய சர்க்காரில் ஹெவி டாக்ஸேஷன் வரப்போகிறது என்று முதலில் சொல்வார்கள். பிறகு அவ்வளவு போடவில்லை என்று சொல்லுவார்கள். அது நல்ல யோசனையே. எத்தனையோ கஷ்டம் இருந்தாலும் அதை சர்க்கார்தான் நடத்துகிறார்கள் என்ற மனப்பான்மை நமது மனிதர்களுக்கு முக்கியமாக உண்டு.

கனம் திரு. வி. ராமையா : மத்திய சர்க்காரிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்துவிட்டிருக்கே.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : ஆமாம். இந்த இன்கம் டாக்ஸ் வரியை கூடியமட்டும் ஒழுங்காகக் கொடுப்பது தமிழ் நாட்டில் மட்டும்தான். இது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வது. முக்கியமான பெரிய பிரச்சனை யாரோ இரண்டு பேரைக்கூட விசாரித்து தண்டனை கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் இங்கு பேசுவது அவசியமில்லை. தமிழ் நாட்டைப் பற்றி தாங்கள் சொல்லியதன் பேரில் நான் அதைக் குறிப்பிடுகிறேன். கூடியமட்டும் வரியைக் குறைக்கலாமென்று பொறுக்குக் குழுவில் குறைத்தார்கள். 60 என்று போட்டார்கள். இன்னும் குறைக்கலாம் என்ற எண்ணமும் இருக்கலாம் அவர்களுக்கு. ஐந்து மடங்கு அதிகமாகப் போட்டுவிட்டு டிடக்ஷன் என்று மொத்தமாகப் போட்டுவிட்டார்கள். அதைத் தந்திரமாகச் செய்ததாக நான் சொல்லவில்லை. அரசாங்கம் ஜனங்களுடைய மனப்பான்மையை அறிந்து செயல்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கவேண்டும். நான் மெம்பராக அந்தக் குழுவில் இல்லை. எந்த யோசனையில் அதைச் செய்தார்கள் என்று நான் சொல்வதற்கில்லை. அது போதாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய பட்டியலைக் காட்டமுடியும். நான் இப்போது அதற்குத் தயாராக வரவில்லை. ஒரு கணக்குப்

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்] [2nd March 1963]

போட்டு ஒருவர் கொடுத்தார்கள். பத்து ரூபாய் கொடுக்கிறவர்கள் இப்போது லோகல் செஸ் சர்சார்ஜ் இல்லாமல் ஏழு ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். பத்தும் ஏழும் பதினேழு. இந்தப் பதினேழுக்கு இப்போது இதையும் சேர்த்தால் 60 இல்லாமல் 45 சேர்த்தால் $4\frac{1}{2}$ கூட சேர்க்கவேண்டும். $21\frac{1}{2}$ ரூபாய் சேர்க்கும் படியாக வரும். பத்து ரூபாயாக இருந்தது அது. Double Crop க்குப் போய்விட்டால், சேலம் ஜில்லாவிலே ரூ. $36\frac{1}{2}$ கொடுத்ததாக ஒரு அங்கத்தினர் கீழ் சபையில் கூறினார். இப்பொழுதே ரூ. $36\frac{1}{2}$ வரைக்கும் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதற்கு மேலே இருக்கிறது local cess charge என்பது. வட ஆற்காட்டில் இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். இந்த மாதிரியான பயம் இருக்குமே என்பதை எல்லாம் உத்தேசித்ததான், இதை இன்னும் கொஞ்சம் குறைத்தால் நல்லது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை அநேகமாக ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்ற எண்ணமும் எனக்கு இருக்கிறது. உண்மையைத் தெரிவிக்கின்ற கடமை எனக்கு இருக்கிறது. இந்த மூன்று ஏக்கர்தாரர்களுக்கு அவசியம் விதி விலக்கு வேண்டும். அங்கே 5 ஏக்கர் என்று கேட்டார்கள். நிலச்சீர்திருத்தம் என்று சொல்லி வருகிறோம். இப்படியாக இந்த மூன்று என்ற எண்ணை ஒரு பெரிய, நல்ல எண்ணாக்கிவிட்டோம். அதையே இங்கேயும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று ஏக்கருக்காவது இந்த அதிக வரியைச் சுமத்தாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இதைப் பிரேரேபிக்கிறேன். இதற்கு ஆதரவு வருகிறது. இருந்தாலும் கடைசியில் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவது போல் தான் நடக்கும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அரசாங்கம் எதையும் சமதர்ம பாணியில் செய்து வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்கு நன்கு தெரியும். அதனால் முக்கியமாக டிபுடி லீடர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு குறைந்த அளவு, அதாவது மூன்று ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதை அரசாங்கம் மறுப்பதற்கு இல்லை. ஆகையினாலே இந்த ஒரு திருத்தத்தை, அவர் குறிப்பிட்டது போல், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொல்லுவது உண்மையானது. அவர் பல சான்றுகளை எடுத்துச் சொல்லி, பல சட்டங்களிலே குறிப்பாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில், அதிலும் குறிப்பாக Agricultural Income-tax சட்டத்திலும் சில நிலச்சுவான்தார்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சுட்டிக்காட்டினார். அதேபோல் இங்கேயும் கொடுத்தால் என்ன என்ற ஒரு நிலைமையை எடுத்துக்காட்டினார். ஆனால்

2nd March 1963]

[திரு. வி. ராமையா]

இப்போது இருக்கும் மசோதாவைப் பார்த்தால், இது ஒன்றும் புது அடிப்படை மசோதா இல்லை. நில வரி இப்பொழுது எப்படி, யார் யாருக்கு என்று நாம் விதித்திருக்கிறோமோ, அவர்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக வரி கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த மசோதா. இதிலே ஒரு விதிவிலக்கு கொடுத்தோம் என்றால், இது முன்பே இருக்கும் மசோதாவுக்கு எப்படி பொருத்தமாக இருக்கும் என் பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதோடு இந்தப் பிரேரணை யை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று திரு. சம்பந்தன் அவர்கள் சொன் னார்கள். சோஷலிஸ தர்மத்தை அடிப்படையாக வைத்து எல்லா காரியங்களையும் நடத்தும் இந்த அரசாங்கம் மூன்று ஏக்கர் நிலத்தைவிட்டு விடக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அவரு டைய கேள்வியைப் பார்க்கிறபோது, கொஞ்சம் சந்தேகமாக இருக்கலாம். இதிலே மிக முக்கியமான பிரச்சனையை மறந்து விடக்கூடாது. இப்பொழுது first class source அடிப்படையில் இருக்கும் மூன்று ஏக்கரையும், fifth class source இல் இருக்கும் மூன்று ஏக்கரையும் சமம் என்று திரு. சம்பந்தன் கூறினல், அதிலே என்ன பொருத்தம் இருக்கும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. First class source -ல் இருக் கக்கூடிய மூன்று ஏக்கர் நிலத்தை ஏறத்தாழ fifth class source நிலம்—மூன்று ஏக்கரோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் பெரிய வித்தி யாசம் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்றே ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடிப்படை மூன்று ஏக்கர் என்று சொன்னால், உயர்ந்த பட்சம் என்று குறிப் பிடுகிறபோது உயர்ந்த நிலம் மூன்று ஏக்கர், அதற்குக் கீழே இருக்கிற மூன்று ஏக்கர், எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் பொருள்படும்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : கனம் அங்கத்தினர் இந்த நிலையை இன்னும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதுதான் தெரி கிறது. மூன்று ஏக்கர் fifth class source நிலத்திற்கும் fifth class source -ல் இருக்கிற மூன்று ஏக்கர் நிலத்திற்கும் நெருங்கிய நிலை இல்லை. Fifth class source ல் இருந்தால், ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை விவசாயம் நடக்குமா என்பதே கஷ்டம். Fifth class source -ல் இருக்கும் மூன்று ஏக்கர், அதற்கு இருக்கும் மதிப்பு, தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கும் மூன்று ஏக்கரோடு, புதுக்கோட்டை அல்லது கிழக்கு ராமநாதபுரம் கண் மாய்ப் பாசனத்தில் இருக்கும் மூன்று ஏக்கர் நிலத்தையும், தாம் பிரபாணி பாசனத்தில் இருக்கும் மூன்று ஏக்கர் நிலத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் இது எல்லாம் எப்படி ஒரே சமமானது? கொஞ்சம்கூட பொருத்தம் கிடையாது. இதையெல்லாம் ஒரு முறைக்குப் பல முறை பரிசீலனை செய்து பார்த்த பிறகுதான் செய்தோம். ஆகையினால் எந்த விதமான திருத்தமும் வேண் டாம். இப்பொழுது இருக்கிற நிலையை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளுவோம்.

[2nd March 1963]

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் : எந்த நிலையில் எது இருக்கிறதோ அதற்குத் தக்க வரி. அது அதற்குத் தகுந்தபடி விகிதம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் பரிசீலனை பண்ணவில்லை. ஒரு ஏக்கர் அங்கே, இரண்டு ஏக்கர் இங்கே என்று இருந்தால், அது அதற்குத் தகுந்தபடி போடவேண்டும். எல்லாம் மனப் பான்மையைப் பொறுத்து இருக்கிறது.

கனம் திரு. வி. ராமையா : மனப்பான்மை சரியாகத்தான் இருக்கிறது.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : அப்பொழுது ரெவினயூ அடங்கலில் முதல் தர பாசன வசதி என்று இருந்தது. அதுவே இப்பொழுது ஐந்தாம் தரம், ஆறாம் தரத்திற்குக்கூட லாயக்கு இல்லை. இப்பொழுது முதல் தரமா, ஐந்தாம் தரமா என்று பார்த்துப் போடுவீர்களா என்ற சந்தேகம்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : கனம் அங்கத்தினர் தங்கவேல் முதலியார் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகம் நியாயமான சந்தேகம். குறிப்பாக சமீப காலத்தில் Re-settlement, மேற்கொள்ளாததால், source, மாறி இருக்கலாம். இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கல் அதுவேதான். Re-settlement ஏற்பட்டிருந்தால் கஷ்டம் இல்லை. Re-settlement நடந்திருந்தால், அரசாங்கத்திற்கு இந்த மசோதாவால் கிடைக்கும் வருமானத்திற்கு மேலே கிடைத்திருக்கும். இதை எல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டி யிலும், இது சம்பந்தப்பட்ட பலரிடமும் பேசிய பிறகுதான் இந்த மூன்று ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கருக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்தால் இப்பொழுது நடைமுறை சட்டத்தில் இருக்கும் நடைமுறைக்கு முரணாக இருக்கும் என்ற முடிவுக்கு வந்தது. அதோடு அல்லாமல் தண்ணீர்த் தீர்வை போடுவது acreage அடிப்படையில் கொடுத்தால் லாபம் இருக்காது. அதைவிட source அடிப்படையில், எதேனும் விதிவிலக்கு கொடுத்தால் ரொம்ப லாபமாக இருக்கும். இந்த ஐந்தாம் source -ஐ எடுத்துக் கொண்டால் வருஷத்திற்கு இரண்டு மாதம் மூன்று மாதம் தண்ணீர்தான் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையில்தான் தீர்வை போடுகிறோம். First class source-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஆறு அல்லது ஏழு மாதம் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற மூன்று ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்ற நிலைமை இல்லை. இதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்துதான், மற்றொரு இடத்தில், இதை வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறபோது அவர்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லி அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது கனம் பாலசுப்பிரமணிய அய்யருடைய மற்றொரு திருத்தம் இந்த 45 சத விகிதத்தைக் குறைத்துவிடவேண்டும் என்பது. இதற்கு அவர்கள் காரணம் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் ஆரம்பத்தில் 60 சத விகிதமாக மக்களுக்குத் தெரிவித்து,

2nd March 1963]

[திரு. வி. ராமையா]

அதற்குப் பிறகு பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போகிறபோது 45 சதவிகிதமாக ஒத்துக்கொண்டு, ஏதோ தங்களுடைய தாராளத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காக இந்த வழியைப் பின்பற்றி இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இது நடைமுறையில் பழக்கமாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையின் போதே பரிசீலனை செய்திருக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு, 75 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரவேண்டும். அந்த நோத்தில் திட்டச் செலவுக்காக இந்தப் பணம் வர வேண்டும் என்று கருதினோம். ஆனால் உடனே அமுல் நடத்திக்கொண்டு வர முடியவில்லை இந்த மசோதாவை. இன்னும் கொஞ்சம் பொறுத்துப் பார்க்கலாம் என்ற முறையில் ஏறத்தாழ இந்த நிதி நிலை அறிக்கை வரையிலும் காத்திருக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதனால் அரசாங்கத்திற்குத்தான் ஏற்பட்டது கஷ்டம். இது பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றபோது, இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையில், இப்பொழுது இருக்கும் நெருக்கடிக்குத் தகுந்தாற்போல் திட்டம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று வருகிறபோது, நாம் இப்பொழுது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அளவுக்குத்தான் இதிலே ஏதேனும் குறைக்க முடியும் என்ற நிலையைக் கமிட்டி ஒத்துக் கொண்டு, சட்டசபை ஒத்துக்கொண்டு, அந்த முடிவு இந்த சபையில் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நேற்றைய தினம், அடுத்த வருஷ நிதி நிலை அறிக்கை கொடுக்கிறபோது, இதை எல்லாம் மனதிலே வைத்துக்கொண்டுதான் புது வரி ஒன்றும் போடவில்லை. இதையும் குறைத்துவிட்டால் ஒன்றும் இருக்காது. ஆகவே ஆட்சேபணை இல்லாமல் கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களும் மற்றவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Is the hon. Member pressing his amendment?

4-40
p.m.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am pressing my amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“In clause 3:

(i) in line 6, for the words ‘forty-five per centum’ substitute the words ‘thirty per centum’;

(ii) after the proviso to clause 3, add the following as second proviso:

‘Provided further that the landholder owning three acres and less shall not be liable for the payment of the additional assessment under the section’.”

The amendment was put and lost.

Clause 3 was put and carried.

[2nd March 1963]

Clause 4.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 4 do stand part of the Bill.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I move—

“ In clause 4, line 6, for the words ‘thirty per centum’, substitute the words ‘ten per centum’.”

I do not think the Government will accept this amendment. But still I move.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I second the amendment.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I am not pressing my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 5 do stand part of the Bill.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) of Clause 5,

(i) in item (1) for the words ‘Seventy-five per centum’, substitute the words, ‘fifty per centum’; and

(ii) in item (ii) for the words ‘Thirty-seven and a half per centum’ substitute the words ‘twenty-five per centum’.”

75 சத விகிதம் என்று இருப்பதை 50 சத விகிதம் ஆக்க வேண்டும்; 37½ சத விகிதம் என்றிருப்பதை 25 சத விகிதம் ஆக்க வேண்டும்; நில வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம்.

நம்முடைய மந்திரி அவர்கள் காரணம் சொன்னார்கள். புதிதாக அணைக்கட்டுகள் கட்டி தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்காக நாங்கள் ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்திருக்கிறோம். இந்த ஏற்பாடுகளி லிருந்து சில பேர் நன்மை அடைகிறவர்கள் அதிகமாக நில வரி கொடுக்கிறார்கள். வெகுநாளாக இருப்பவர்கள் தங்கள் வீதத்தைச் செலுத்தவேண்டுமென்று காரணம் சொன்னார்கள். அந்தக் காரணம் சரியானது அல்ல என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். புதிதாகத் தண்ணீர் வரி கொடுக்கும்போது, அவர்கள் எல்லாம் அதற்கு முன்னால் கொடுத்திருப்பது wet assessment இல்லை; dry assessment தான் கொடுத்திருப்பார்கள். சில இடங்களில் குறைவாகக் கொடுத்திருப்பார்கள். இப்போது கூட்டி அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறீர்களோ, என்னவோ. அதை

2nd March 1963] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்]

அதிகமாகப் போட்டிருந்தால், அடுத்து இதைச் சொல்லலாம். புதிதாகத் தண்ணீர் கிடைத்தவர்கள் வரி கொடுக்கிறார்கள்; வெகு நாளாக இருப்பவர்கள் தங்கள் வீதத்தை அதற்குச் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்காக அவர்கள் பேரில் போடுவது சரியல்ல. பிரித்துக்கொள்ளுகிற மனப் பான்மையை இதில் கொண்டு வரக்கூடாது. புதிதாக ஒருவன், ஏழையாக இருப்பவன், திடீரென்று பணம் சம்பாதித்து விடுவான். வெகு நாளாக எண்ணப்போல இருப்பவன் அப்படியே இருப்பான். அதிகமாகச் சம்பாதித்தவனைப் பார்த்து, நீ பிரித்துக் கொடு என்றால் சரியாக இருக்காது. இது தேர் வடம் மாதிரி அல்ல, நீயும் கொஞ்சம் இழு என்று சொல்ல.

இன்னொன்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் பல கோடி ரூபாய் செலவு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம்; அதை ஈடு கட்டுவதற்காகப் போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பல சௌகரியமான ஏற்பாடுகள் Irrigation Cess Act -ல் யோசனை பண்ணிப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவது அதிகமாகத் தண்ணீர் வசதி வந்தால், அவர்களுக்கு மட்டும் தண்ணீர் வரி போடலாம்; பாக்கிக்குப் போடக் கூடாது என்றிருக்கிறது. வெகு நாளாக Revenue Authorities காண்பித்திருக்கும்படியான தண்ணீர் வாங்கும்படியான இடம் எங்கே இருக்கிறதோ, அந்த இடத்தில் repair செய்ய வேண்டியது உங்களுடைய கடமை; அதற்காகப் பணம் செலவழித்தேன், கொடுங்கள் என்று சொல்லக் கூடாது. அங்கே Accustomed source of supply -யிலிருந்து வந்து கொண்டிருப்பதால், நீங்கள் வரிபோடுவதற்கு அதிகாரமில்லை. நீங்கள் என்ன சொல்லலாம், நாங்கள் புதிதாக வாய்க்கால் வெட்டியிருக்கிறோம், அதிகத் தண்ணீர் வருகிறது என்று சொல்லலாம். அங்கே ஜலம் வருகிற இடத்தில், ஜலம் வரச் செய்தோம் என்று சொல்லக் கூடாது. அது உங்களுடைய கடமை. அதைக் காரணமாகச் சொல்லுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கூடுதல் வரி 75 சதவிகிதம் என்று போட்டிருப்பது அதிகம். பஞ்சாயத்துகளிலிருந்து தண்ணீர் வந்தால் அதற்கும் வரி உண்டு. அதற்கும் கொடுத்து, இன்னும் 2, 3 இடத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் அதற்கும் வரி உண்டு. ஆகையால் 75 சதவிகிதம் என்று போட வேண்டாம்; இன்னும் கொஞ்சம் குறைத்துப் போட்டால் நன்றாக இருக்கும். மூன்று, நான்கு, ஐந்து ரகம் போட்டிருப்பதால், ரகத்துக்குத் தகுந்தாற்போல் 75 சதவிகிதத்திலிருந்து 50 சதவிகிதமாகக் குறைத்து, 37½ சத விகிதத்திலிருந்து 25 சத விகிதமாகக் குறைத்துப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. க. அன்பழகன்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தரப் பட்டுள்ள இந்தத் திருத்தத்தின் அவசியத்தைக் குறித்து இரண்டொரு கருத்துக்கள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கூடுதல் நில

[திரு. க. அன்பழகன்] [2nd March 1963]

வரியை விதிக்கின்ற இந்த முறையால், நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கப்பெறுகின்ற அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு இந்த வரி விகிதத்தை அதிகப்படுத்துவதால், எந்த விதமான துன்பமும் இருக்காது என்று அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். முன்னர் மூன்று ஏக்கரா அளவுக்கு உள்ள நிலத்துக்குக் கூடுதல் வரியால் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்பதை நாங்கள் தெரிவித்தபோது, அதற்கு இசைய மறுத்த அமைச்சர் அவர்களே மனமார ஒருண்மையை ஒப்புக்கொண்டார்கள், சட்ட மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கருத்தைத்தான் அமைச்சரவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

மூன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது source களிலிருந்து நீர்ப்பிரிவுகளிலிருந்து நீர் கிடைக்கிற பகுதியில் ஆண்டுக்கு இரண்டு, மூன்று மாதம்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது என்ற நிலைமை இருப்பதால், சில நேரத்தில் ஒரு ஆண்டு முழுதுங்கூட தண்ணீர் கிடைக்காத நிலைமை இருப்பதால், அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் கூடுதல் வரியினின்று விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன் என்று தெரிவித்தார்கள். இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற திருத்தம் எதற்குத் தரப்பட்ட திருத்தம் என்றால் இந்தச் சட்டத்தில் காணப்படும் இந்தப் பகுதிக்கே

(i) Land under first or second class source of irrigation.	Seventy-five per centum of the water cess.
(ii) Land under third, fourth or fifth class source of irrigation.	Thirty-seven and a half per centum of the water cess.

முதல் பகுதிக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற கூடுதல் வரி 75 சதவிகிதமாக இருப்பது 50 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்படவேண்டுமென்பதாகும்.

இரண்டாவது திருத்தம். நிலங்களில் நீர் பெறும் வகையால் மூன்று, நான்கு, ஐந்து என்னும் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பிரிவுகளில் வருகின்ற நிலங்களுக்கு 37½ சத விகிதம் வரி கூடுதல் செய்வதிலிருந்து 25 சத விகிதம் மட்டும் உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்பதாகும். இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை அமைச்சர் அவர்கள் முழு அளவில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், குறித்த காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தக் கருத்தின்படி 3, 4, 5 நீர்ப்பிரிவுகளில் நீர் கிடைக்கின்ற கால அளவினால் 3-வது நிலப்பிரிவில் 37½ சத விகிதம் வரி கூடுதல் தாங்கும் என்று மந்திரி கருதினாலும், 4-வது பிரிவில் 37½ சத விகிதம் வரி கூடுதலைத் தாங்காது என்பதையும், ஐந்தாவது நீர்ப் பிரிவில் வருகிற நிலங்கள் இந்த வரி உயர்வைச் சிறிதும் தாங்காது என்பதையும் எண்ணிப் பார்த்து, 37½-யை மொத்தம் 25 சத விகிதமாக ஆகாவிட்டாலும், நான்காவது பிரிவுக்கும் 25 சத விகிதமாகவும் ஐந்தாவது பிரிவுக்கு எந்த வரி கூடுதலும் இல்லை என்ற கருத்தையும் தங்களுடைய திருத்தமாக ஏற்றுக்கொண்டால், அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுக்குப் பின் முரண்பட்டார்

2nd March 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

என்னும் குறை ஏற்படாதவாறு இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதி நான் இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வி. ராமையா : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்துப் பேசக்கூடிய முறையில், நான் இதற்கு முன்பு ஒரு திருத்தத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போது நான் உபயோகித்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி என்னை அதில் கட்டுப்படுத்திவிடலாம் என்ற நினைப்பில் பேசினார். என்னுடைய கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், இருக்கக்கூடிய நிலையைப் பொருத்தவரையில், நான் சொல்லியதைத் திரும்பச் சொல்லுவதில் நான் எந்த விதமான சங்கடத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை. மூன்றாவது, நான்காவது சோர்ஸ்களில் எடுக்கும் போது ஏக்கர் அடிப்படையில் பார்ப்பதைவிட சோர்ஸ் அடிப்படையில் பார்ப்பதுதான் உசிதம் என்பதைத் திரும்பவும் நான் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். நீர் சோர்ஸ்களைப் பார்க்கும் போது இன்றைக்குள்ள நிலையில்கூட இந்த விதி விலக்கு தேவையில்லை என்ற கருத்தை 11-வது கிளாஸ்க்குப் பதில் சொல்லும் முறையில் சொல்ல நினைத்தேன். இந்தப் பிரச்சனை இப்போதே வந்துவிட்டதால் அதைக் குறித்துப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சோர்ஸ்களைப் பார்க்கும்போது ஐந்து அல்லது நான்கை எடுத்துக்கொண்டால், அனேகமாக மாகாணத்தில் வருஷாவருஷம் வரி வஜா இருக்கிற நிலையில்தான் இருக்கும். வரி கொடுப்பது பொதுவாக பூரணமான வேளாண்மை வருகிறபோதுதான் ஏற்படுகிறது. அப்போதுதான் கொடுக்கிறார்கள். மற்ற வருஷங்களில் ரெமிஷன் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிழக்கு ராமநாதபுரம், மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு பகுதி, புதுக்கோட்டை, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியில் பார்த்தால், வரி வசூல் செய்வதில் அக்கரை காட்டுவதைவிட அங்கு எப்படி ரெமிஷன் கொடுப்பது என்பதை ஆராய்ச்சி செய்வதுதான் முக்கியமாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்த விவசாயிகளைப் பார்க்கும்போது அவர்களைப் போல உணர்ச்சியுள்ளவர்கள் வேறு எங்கும் இல்லை என்று நான் தைரியமாகச் சொல்லமுடியும். எந்த வருஷமாவது மழை பெய்துவிட்டால், அந்த வருஷம் எந்தவிதமான கூச்சலும் இருக்காது அவர்களிடமிருந்து. அரசாங்கத்திற்கு தங்கள் கடமையைச் செய்ய அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் இப்போது போய்ப் பார்த்தால், வரி வஜா என்ற பேச்சே இருக்காது. இப்போது மழை பெய்துவிட்டது. ஐந்தாவது சோர்ஸில் இருக்கிறவர்கள்கூட நல்ல விளைச்சல் கண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக வரி வஜாவைக் கொஞ்சம் தாராளமாகவே 3, 4, 5 பிரிவுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். எங்கெங்கு விவசாயம் பாதிக்கப்படுகின்றதோ அங்கு அதைக் கொடுக்கிறார்கள். கடைசி நிலையில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கஷ்டம். இதுவரையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கைப்படி, தாராளமாக வரி வஜா கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. வரி வஜா ஆகிவிட்டால், எந்தவிதமான கஷ்டமும் கிடையாது. நான் அந்த கிளாசுக்குச் சொல்ல நினைத்தது எல்லாம் வரி வஜா கொடுக்கக்கூடியதில் இதுவரையில் இருந்த அடிப்படையில்

[திரு. வி. ராமையா]

[2nd March 1963]

விவசாயிகள் விஷயத்தில் சிக்கல்கள் இருந்தாலும், நிரந்தரமாக அதைப் போக்குவதற்கு எக்சிகியூட்டிங் ஆர்டர் பிரகாரம் கலெக்டர்களைச் சந்தித்துப் பேசி, போர்டு மெம்பர்களைச் சந்தித்துப் பேசி இவர்களுக்கு அதிக சிரமம் ஏற்படாமல் செய்ய நினைத்திருக்கிறேன். மழை எங்கே இல்லாமல் போய்விட்டாலும், இன்றுள்ள நிலைமையில் கிராம அதிகாரியிடமிருந்து அறிக்கை வரவேண்டும். நான்கு அணு மகசூல், இரண்டு அணு மகசூல் என்று இதைப் பார்க்கும்போது இதில் சங்கடம் அதிகம் உண்டு. இதற்குப் பரிசாரம் செய்யவேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் இது சம்பந்தமான அதிகாரிகளை வைத்துப் பேசி விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படாமல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறேன். நான்காவது, ஐந்தாவது சோர்சுகளில் விளைவு நன்றாக இருக்கும்போதே விலக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் சரியாக இருக்காது. விளைவு இருக்கிற வருஷத்தில் வரியைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். முதல் இரண்டு சோர்சில் இருக்கிறவர்கள் முணுமுணுக்கிறார்கள். நான்காவது, ஐந்தாவது சோர்சில் இருக்கிறவர்கள் இந்த வருஷமாவது வரி கொடுக்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதே என்று நினைப்பார்கள். அது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அடிஷனல் லெனியை மட்டும் நீக்கிவிட்டால் அவர்கள் பிரச்னை தீராது. வரி வஜா கொடுப்பதைவிட அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் நிரந்தரமாக வழி கண்டு பிடித்துவிட்டால் அவர்களுக்கு லாபம். அதைத்தான் நான் ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி பேச என்னைப்போன்ற வரண்ட பிரதேசத்திலிருந்து வரக்கூடியவர்களுக்குத்தான் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் அவர்கள் 4, 5 சோர்சுகள் இந்த லெனியிலிருந்து விடுபடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சொல்வதில் லாபமில்லை. நல்லதைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. அவர்களுடைய துன்பம் நீக்கப்படவும் வேறு வழிகளில் அவர்களுக்குப் பலன் ஏற்படவும் வரி செய்வதாகச் சொல்லிக் கொண்டு இதன்மூலம் மட்டும் அவர்களுக்குப் பெரிய லாபம் வராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ In sub-clause (1) of Clause 5,

(i) in item (i), for the words ‘ Seventy-five per centum *substitute* the words, ‘ fifty per centum ’; and

(ii) in item (ii), for the words ‘ Thirty-seven and a half per centum ’, *substitute* the words ‘ twenty-five per centum ’.”

The amendment was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

Clauses 6 to 10 were put and carried.

2nd March 1963]

Clause 11.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 11 do stand part of the Bill.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) of clause 11, omit the following words :—

“ by such amount which bears to the total additional assessment or the additional water-cess the same proportion as the amount of land revenue or water-cess remitted in respect of such land bears to the total amount of land revenue or water-cess in respect of such land ”.

பதிரோவது கிளாஸ் வரி வஜா கொடுப்பதைப் பற்றியுள்ளது. வரி வஜா கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைக் கூறுகிறது இந்த கிளாஸ்.

‘ Where on account of total or partial failure of crops, the land revenue or the water-cess has been remitted in respect of any land

சாதாரண வரியைக் கொடுக்கவே முடியவில்லையே, அதற்குப் பிறகு எப்படிப்போனால் என்ன? தலைக்கு மேல் வெள்ளம் போய் விட்டது பிறகு என்ன? ‘Proportion’ என்று போட்டிருக்கிறதே. அது பிரயோஜனம் இல்லை. அதைத் தள்ளிவிட வேண்டியது தான். இருக்கிற வரியைக் கொடுக்க முடியவில்லை. அதிலேயே குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறான். டோல் ரெமிஷன் வேண்டுமென்று கொடுத்தவனுக்கு அடிஷனலாகக் கொடுத்தால் என்ன செய்வான்? போய்விட்டு வா, நல்லது என்று சொல்வதைவிட அதில் போய் விவகாரம் செய்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. வெள்ளத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறான். இன்னும் ஒரு அடி போகட்டும் என்று பார்க்கக்கூடாது. அவர்கள் சொல்லியது போல வரி வஜா கொடுப்பேன் என்று சொல்வதே ரொம்ப தெம்பு. இல்லையென்றால் அவர்கள் சாப்பிடாமலே கஷ்டப்படுவார்கள். அவர்கள் சொல்வது ரொம்ப உண்மை. இப்போது புரவிசோ என்பது வேண்டியதில்லை. அதில் லாபம் ஒன்றுமில்லை. சீர்திருத்தம் பண்ணக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள் அதைப்பற்றி அவசியமில்லை.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I second the amendment, Sir.

கனம் திரு. வி. ராமையா : தலைவர் அவர்களே, இதற்கு வேண்டிய பதிலை இதற்கு முன்பு வந்த திருத்தத்தின்போதே சொல்லியிருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் இந்த ரெமிஷன் கொடுக்கும்போது, டோடல் ரெமிஷன் கேட்கும்போது, இதற்கு ஏன் இடம் என்று கேட்டார்கள். டோட்டல் ரெமிஷன் (வரி வஜா) செய்துவிட்டால் இதற்கு இடமே இல்லை. ஆகையால் இதற்குப் பிறகு ரெமிஷன் கொடுக்கிற போதே சில நிலங்களில் சேதம் பரிபூரணமாக ஏற்பட்டு இருக்க

5-00
p.m

[திரு. வி. ராமையா]

[2nd March 1963]

காது. ஓரளவுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கும். இது போன்று சேதம் ஏற்பட்டிருக்கும்போது அதற்குத் தகுந்த புரபோர்ஷ் என்ட்டாக வரி வஜா கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் குறிப்பாக 4, 5 சோர்க்களிலிருந்து பார்த்தால், அனேகமாக பரிபூரண வரிவஜாவாகத்தான் இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு நிலைக்குக் குறைவாக வஜா ஏற்படுகிறபோது, பரிபூரணமாக வரி வஜா கொடுத்து விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக 4-வது, 5-வது Source -ல் பார்த்தால் பரிபூரணமாக வரி வஜா என்றுதான் இருக்கும். அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கஷ்டம் இருக்க முடியாது. அங்கே மாகூல் அதிகமாகக் கிடைக்கிறபோது, வரி கொடுக்கத் தயங்க வில்லை. அப்பொழுது அவர்கள் இந்த அதிக வரியைக் கொடுக்கத் தயங்கப் போவதில்லை. ஆகையினால் இப்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கும் விதிகளில் ஏதேனும் புதிதாகத் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்றால், நாங்கள் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருப்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : 10 ரூபாய் வரி போட்டு ஏழு ரூபாய் வஜா செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இதுவே கொடுக்க முடியாமலும் இருக்கிறது. அதிக வரியில் proportion எதற்காக? 10-லிருந்து ஏழுக்கு குறைந்துவிட வேண்டியது என்று எதற்காக?

கனம் திரு. வி. ராமையா : பத்தில் ஏழைத் தள்ளி விட்டால் மூன்றுதான். இதிலே வரும் விவசாயிகளுக்குப் பரிபூரண வஜா இருக்க முடியாது. 10-லிருந்து ஏழு அல்லது மூன்று அல்லது ஐந்து என்று நிர்ணயம் செய்து, அதைச் சரியாகச் செய்தால் போதும் என்பது தான் விவசாயிகள் பிரச்சனை. அதைத் தான் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று இந்த சபைக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று நாங்களும் முடிவு செய்திருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டும் என்றால், இந்த வரி வஜா செய்யும் முறையில் மறு பரிசீலனை செய்து நல்ல முடிவுக்கு வந்தால்தான், அவர்களுக்கு லாபமாக இருக்கும். ஆகையினால் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ In sub-clause (1) of clause 11, omit the following words :

‘ by such amount which bears to the total additional assessment or the additional water-cess the same proportion as the amount of land revenue or water-cess remitted in respect of such land bears to the total amount of land revenue or water-cess in respect of such land ’ ”.

The amendment was put and lost.

Clause 11 was put and carried.

Clauses 12 to 20 were put and carried.

2nd March 1963]

Clause 21.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 21 do stand part of the Bill.”

The hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar has given notice of an amendment. It is a negative amendment and is not in order. But, if he wants to speak on the clause, he can do so.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் : நம்முடைய அபிப்பிராயத்தில் இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. அதாவது இப்பொழுது இருக்கிற சட்டம், Irrigation Cess Act, 1865-ம் வருஷத்தில் அமுலுக்கு வந்தது. அதிலே ஒன்றும் மாறுதல் இல்லை.

“ No water-cess shall be leviable under this Act in respect of water supplied or used for the irrigation of land held under ryotwari settlement” முதலிலே செக்ஷன் ஆரம்பத்திலே, “ it shall be lawful for the State Government before the end of the revenue year succeeding that in which the irrigation takes place to levy at pleasure a separate fee for such water (hereinafter referred to as the water-cess); and the State Government may prescribe the rules under which, and the rates at which, such water-cess shall be levied, and alter or amend the same from time to time ” என்று இருக்கிறது. இந்த செக்ஷன் பிரகாரம், “levy at pleasure a fee for such water, separate and at such rate as the State Government may prescribe,” என்று இருக்கிறது. இது 1865-ம் வருஷத்திய சட்டத்தில் இருந்தது. இந்தச் சட்ட ஆரம்பத்தில் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்றால், “Whereas, in several districts of the Madras Presidency, large expenditure out of Government funds has been, and is still being, incurred in the construction and improvement of works of irrigation and drainage to the great advantage of the country and of properties and tenants of land; and whereas it is right and proper that a fit return should in all cases alike, be made to Government on account of the increased profits derivable from lands irrigated by such works;” இதில் லாபம் பல பேர் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதிக வரும்படி வருகிறது. இந்தத் தண்ணீருக்கு வரி போடலாம் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு “It shall be lawful for the State Government”; இது நியாயமாக இருக்கும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். “A separate fee for such water”— ஒரு தனியான கட்டணத்தைக் கேட்பது என்று போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கட்டணத்திற்குச் சில மாறுபாடுகள் உண்டு. ஜமீன்தார்களோடு அல்லது இனாம்தார்களோடு ஒப்பந்தம் இருந்தால், அந்த ஒப்பந்தப்படி வரி செலுத்தக்கூடாது என்று இருந்தால், அதை வாங்கக்

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்] [2nd March 1963]

கூடாது. “Provided that where a zamindar or inamdar or any other description of landholder not holding under ryotwari settlement is by virtue of engagements with the Government entitled to irrigation free of separate charge, no water-cess under this Act shall be imposed for water supplied to the extent of this right and no more.” ஜமீன்தார் அவர்களுக்கும் இனாம்தார் அவர்களுக்கும் உள்ள ஒரு சலுகை. ஒப்பந்தம் ஏற்கனவே இருக்கிறதாலே இந்தச் சலுகை “.....no water-cess shall be leviable under this Act in respect of water supplied or used for the irrigation of land held under ryotwari settlement which is classified and assessed as wet, unless the land be irrigated, whether voluntarily or involuntarily and whether wholly or in part—

(i) from any source hereinbefore mentioned, not being a source which has been assigned by the Revenue authorities or adjudged by a competent Civil Court as the source of irrigation of such land; or . . .”

Wet- ஆகக் Classify பண்ணி, நஞ்சை தீர்வை போடுவது என்று தீர்மானம் பண்ணி இருந்தால், அப்பொழுது அவர்களுக்குக் கிடையாது. இதிலே ஒரு சின்ன மாறுதல், “.....unless the land be irrigated; whether voluntarily or involuntarily and whether wholly or in part—

From any source hereinbefore mentioned, not being a source which has been assigned by the Revenue authorities or adjudged by a competent Civil Court.....”

வெகுநாளாக இதிலிருந்துதான் உற்பத்தி ஆகிறது என்று தீர்மானமாக இருந்தாலும் சரி, கோர்ட்டில் நகவல் வந்து தீர்மானம் பண்ணி இருந்தாலும் சரி, அந்த இடத்திலிருந்து எடுக்கும் பலனுக்கு வரி கிடையாது.

திரு. கே. ராஜாராம் : Wet-க்கு மாத்திரம்தான்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : நான் என்ன சட்டத்திற்கு மாறாகப் பேசுகிறேன்? Wet -க்கு மாத்திரம்தான். அதிலே ஒரு ஷரத்து. அதைத்தான் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். “For the avoidance of doubt it is hereby declared that water-cess leviable under this Act is not a tax on land but is a fee for the water supplied or used for the irrigation of land.” இது 1945-ம் வருஷத்திய சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. ஏன் சேர்க்கப்பட்டது என்பதற்கு, அவர்களே காரணம் சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் காரணத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஒன்று, இரண்டு தீர்ப்புகள் வந்தன. இந்தத் தீர்ப்பு சம்பந்தமாகவே அது வந்திருக்கிறது.

Statement of Objects and Reasons-ல் கிரிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள், “that is to say, water-cess was being levied in all cases which are not covered by the first proviso to section 1 of the Act.

2nd March 1963] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்]

In a recent case, the Madras High Court has held that the water-cess under the Act is levied on land which is irrigated and it is, therefore, a form of land tax, and that consequently the cess is not leviable in the case of lands held free of all land tax. The Government consider it necessary to amend the Act so as to make it clear that the water cess levied under the Act is not a tax on land but is a fee levied for the water supplied or used for the irrigation of land."

இதைத் தீர்மானம் பண்ணித்தான் நாங்கள் போடுகின்றோம் என்று அந்தச் சட்டத்தின் முகவுரையில் சொல்லிவிட்டார்கள். இப்போது இந்த இரண்டு மூன்று தீர்ப்புக்கள் சொன்னார்களே, இவையெல்லாம் ஜமீன்தார் விஷயமாகவும் இனாம்தார்கள் விஷயமாகவும் வந்தன. அதில் அவர்களுக்கு ஒப்பந்தப் பிரகாரம் தண்ணீர் வரி இல்லாமல் இருக்கலாம் என்பதற்கு ஏற்பட்டது. 1942-ல் போட்ட தீர்ப்பை பற்றிச் சொன்னார்களே, அதில் கர்னாடிக் நவாப் காலத்தில் ஒரு ஒப்பந்தம் இருந்தது. அவன் போய் விட்டான் இப்போது. அந்த ஒப்பந்தப் பிரகாரம் அவர்களுக்கு என்ன இருந்தது என்றால் நிலத்தை "free of quit-rent assessment or other land-tax" அனுபவிக்கலாம் என்று இருந்தது. இப்படி இருக்கும்போது திருச்சியில் பாதிரிமார்கள் நிலத்தை வாங்கினார்கள். அதற்கு முன்னால் கவர்ன்மென்டாரிடம் ஒரு சர்ட்டிபிகேட் அந்த மாதிரி வேண்டும் என்று கேட்டு அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். உங்களுக்கு "quit-rent assessment or other land-tax" கிடையாது என்று சொன்னார்கள். இப்போது அதற்குள் வருகிறதா என்ற கேள்வி வந்தது. அப்போது நமது ஹைகோர்ட் இது ஒரு Tax தான் (வரி தான்), ஆகையால் அவர்களுக்கு வஜா உண்டு என்று அடித்துத் தள்ளி விட்டார்கள். Land-tax (நிலவரி) என்ற அர்த்தம் இருந்தது என்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். அந்தக் காலத்தில் இருந்த பிரிவினாவுக்கிடம் ஸ்தாபனத்தில் அவர்கள் என்ன தீர்மானம் பண்ணினார்கள் என்பதை ஆதாரமாகக் கொடுத்தார்கள். அந்த ஆதாரம் உருளான் வழக்கு என்று வழங்கப்பட்டிருந்தது. (காருக்குறிச்சி என்று சொல்லுவதுபோல) பழக்கத்தில் உருளான் வழக்கு என்று கூறப்பட்டது. அந்த கந்துக்கூறி (Kandukkuri Bala Surya Prasad vs. Secretary of State for India) என்ற தீர்ப்பில் பர்மனென்ட் செட்டில்மென்ட் பிரகாரம் அவர்களுக்கு நிலவரி வஜா உண்டு, அசெஸ்மென்ட் வஜா உண்டு என்று இருந்தது. அந்த சமயத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது, கொடுக்கமாட்டோம் என்று சண்டை போட்டார்கள். கீழ்க்கோர்ட்டில் போடலாம் என்றார்கள். அப்புறம் சப்ரீம் கோர்ட்டில் கூடாது என்றார்கள், பிரிவினாவுக்கிடம் ஸ்தாபனத்தில் லார்ட் பார்க்கர் வாடிங்டன், என்ன சந்தேகப்பட்டார்கள் என்றால், நீங்கள் சொன்னது உண்மைதான். இது உண்மையான வரிமாதிரித் தெரிகிறது. ஆகையால் ஜமீன்தார் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்ற காரணத்தைக்கொண்டு போட்டார்கள். இந்த இரண்டும் வந்ததால் நமது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு ரூபகம் வந்தது. இது ஆபத்து என்று நினைத்தார்கள். வரி என்ற

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்] [2nd March 1963]

சொல்லை விட்டுவிட்டார்கள். ஜலம் கொடுப்பதற்கான கட்டணம் தான் என்றார்கள். 1945-ல் 1942-ம் வழக்கை அனுசரித்து எழுதியிருக்கும்படியான சட்டத்தில், அவர்கள் சொன்னது சரியல்ல. 'For the avoidance of doubt' என்றார்கள்.

'For the avoidance of doubt' 'may mean' for the avoidance of wrong interpretation."

சட்டத்தில் கௌரவமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, 'நீங்கள் இதைப்பற்றி சந்தேகப்படவேண்டாம்'

'For the avoidance of doubt it is hereby declared that water-cess leviable under this Act is not a tax on land but is a fee for the water supplied or used for the irrigation of land' என்றார்கள். இரண்டாவது பிரிவில் 'for the water supplied or used' என்று போட்டார்கள். இப்போது இதை மாற்ற உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். Cess in the nature of land-tax என்று அந்தத் தீர்ப்பை வைத்துப் போடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்போது போட்டவர்கள் ஒழுங்காகப் பார்த்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்பை மாற்றக் கூடாது என்று சொல்லுகிறேன். வரி என்றால் என்ன, கட்டணம் என்றால் என்ன என்பது விசாரித்தபிறகு ஏற்பட்டு விட்டது. அதிலும் முக்கியமாக அறநிலைய பாதுகாப்பு விஷயத்தில் அவர்கள் கட்டணம் போட்டார்கள். அவர்களுடைய வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி ஐந்து சதவீதம் என்று போட்டார்கள். அந்தமாதிரிப் போட்டால் அது வரிமாதிரித் தோன்றுகிறது. கட்டணமில்லை, வரி என்றால் மத்திய சர்க்கார் போடவேண்டும் உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று வாதாடினார்கள் மடாதிபதிகள். அப்போது ஜஸ்டிஸ் முக்கர்ஜி அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் முக்கிய அடிப்பிராயம் என்ன வென்றால் குவிட்டுரோ கோ (Quid pro-quo) என்று போட்டார்கள். என்ன உபகாரம் செய்திருக்கிறார்களோ அதை அனுபவிப்பதற்காகப் போடுவதுதான் கட்டணம், அது வரி அல்ல என்றார். இந்த சட்டசபையில் சட்டத்தில் அந்தமாதிரி நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் என்று இருக்கவேண்டும். அந்த மாதிரிச் சொல்லாது போனால், ஒரு சமயம் வரி என்று சொல்லிவிடலாம். அதற்காகத் தான் ரொம்ப ஒழுங்காகப் போட்டார்கள். 'For the water supplied or use' for the irrigation of land. கவர்ன்மென்ட் கொடுத்தாலும் சரி, அவர்களே எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, இரண்டு காரணமாகக் கட்டணம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று 45-வது செக்ஷன் பிரகாரம் செய்தார்கள். அதோடு மாத்திரமல்ல, அடியில் கோடு போட்டிருக்கிறார்கள். பிறகு 1948-ம் வருஷத்தில் இது என்னைக்கும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு சட்டம் மூலமாக இதைப் போட்டார்கள். Permanently re-enacted என்று நோட்ஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். "This was permanently re-enacted by Section 2 of, and the First Schedule to, the Madras Re-enacting (No. II) Act, 1948 (Madras Act VIII of 1948). என்று

2nd March 1963] [திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர்]

போட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் அந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. அந்த முறையில் இருப்பதால் எதற்கு இப்போது வாதாடவேண்டும் என்றார் மந்திரி. அது அப்படியல்ல. கட்டணம் என்றால் வரம்பு இல்லாது போட முடியாது. வரி என்றால் வரம்பு இல்லாமல் போடலாம், தேசத்தின் அவசியத்திற்காக என்று போடலாம். கட்டணம் என்பது அப்படி முடியாது. கணக்குப் போட்டு இவ்வளவு செலவழித்திருக்கிறோம், எல்லோரும் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று காண்பித்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வைக்கவேண்டும். அப்படித்தான் செய்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள். அதைப் பற்றிச் சண்டையில்லை. இன்றைக்குப் போடுவதில் தப்பு என்று சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே இருந்ததை அவசியமாக மாற்ற வேண்டிய காரணமில்லை. அப்படியே இருப்பது நல்லது. வரி என்பதை மாற்றி cess in the nature of land-tax என்று போட்டு விட்டார்கள். அது போடவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒவ்வொரு வருக்கும் என்று போடாமல் எல்லோருக்கும் மொத்தமாகப் போட்டிருக்கிறோம். முதல் சோர்ஸ், இரண்டாவது சோர்ஸ், மூன்றாவது சோர்ஸ் என்று மாற்றியிருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்வதில் தப்பில்லை. ஆனால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் போடலாம் என்றால், எல்லையில்லாமல் போய்விடும். சட்டத்தை திருப்பிமாற்ற அவசியமிருப்பதாக எனக்கு நம்பிக்கை இருந்தால் தவிர, ஒத்துக்கொள்ளமாட்டேன்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் தான் போடுவார்கள்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : லைசென்ஸ் கட்டணம் இருக்கிறது. அது எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் போடலாம். ஆனால் இதில் முக்கியமாக இருக்கிற பிரச்சனை என்னவென்று கேட்டால், எவ்வளவு செலவு பண்ணினாலும் அதனால் மக்கள் லாபம் அடைந்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்துத்தான் தீர்மானம் செய்ய வேண்டுமென்று வரும். டாக்ஸ் என்றால் அளவு அதற்கு இல்லை. இப்போது பெட்ரோல் 12 ரூபாயாகிவிட்டது. என்ன என்று கேட்டால் உத்தரவு போட்டாய்விட்டது என்று சொல்கிறான். என்ன செய்வது? கொடுத்தால்தான் பெறலாம். இல்லாவிட்டால் கவுன்சிலுக்குப் போக முடியாது. அமென்ட்மென்ட் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறான். ஒன்றுக்கே 12 ரூபாய் என்று சொல்லவில்லை. நான் போட்டதைச் சொன்னேன். அறுபத்தி ஏழு நயா பைசாவிலிருந்து 80 ஆகிவிட்டது. பதிமூன்று நயா பைசா அதிகப்படுத்தியிருக்கிறான். அவர்கள் போட்டது 10, இவன் கேட்டது 13. அவன் நாலு அடி. இவன் தனியாக ஒரு அடி. பதிமூன்று லிட்டர் போட்டுவிட்டு 12 ரூபாயை கீழே வை என்கிறான். நேற்றுதான் வரி என்று சொன்னார். இன்றைக்கு ஏறிவிட்டது. அதுதான் சட்டத்தின் மகிமை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : அட்வான்ஸ் கால்குலேஷன் என்று இருக்கிறது.

[2nd March 1963]

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் : காரணம் இருக்கலாம். அனுபவிக்கிற கஷ்டம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து விட்டால் என்ன வேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம். கேள்வி முறை இல்லை. அப்படித்தான் பண்ணுவார்கள் என்று நான் சொல்வதாக நினைக்கக்கூடாது. சாவதானமாக மந்திரி பேசினார்களே, அதைக் கேட்டுக்கொண்டுதானே நாம் இருந்தோம். இருக்கிறோம். அவர்களும் அலட்சியமாக நீங்கள் எது வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள், நாங்கள் கேட்கமாட்டோம் என்று சொல்வதும் இல்லை. அந்த நிலைமை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் வரவில்லை. வேறு எங்கெங்கோ ஏதேதோ செய்வதாகப் பார்க்கிறோம். இங்கு அப்படியில்லை. 1945-ம் வருஷச் சட்டப் படி மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தகுந்த காரணங்கள் இருக்கின்றன. அதற்குத்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தேன். 1940-ம் வருஷத்தில் பார்க்கர் எழுதினார். 'நீங்கள் நினைத்ததைப் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறீர்களே' என்று ஜாமீன்தார்களுக்கு அனுசூலமாக எழுதினார். இப்போது நீங்கள் ஜனங்களுக்குப் போடக்கூடாது என்று நான் சொல்கிறேன். அதற்கும் இதற்கும் ரொம்ப வேற்றுமை இருக்கிறது. அதற்குத்தான் 1945-ம் வருஷத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். 1948-ல் அது இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மாற்றுவதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் இருந்தது. 1945-ல் வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். இப்போது வேண்டுமென்று சொல்கிறோம் என்றால் அதற்குப் பதில் சொல்லமுடியாது. ஏற்கனவே இருந்ததை மாற்றவேண்டாமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I will meet the two points raised by the distinguished Deputy Leader of the Opposition. Firstly, he said that there was no necessity to amend the Irrigation Cess Act. The need to amend that Act arises in this way. The Supreme Court has laid down what are the two ingredients of a 'fee' as distinguished from 'tax'. If we strictly apply those two ingredients, it is a matter for doubt—I do not say that it is conclusively decided—whether the proposed levy which has been accepted by this House will come within the definition of 'fee' or not. The Supreme Court has laid down the two elements for determining a 'fee'. I shall now read out from page 492 of the Supreme Court Journal, Volume XVII (1954)—

"Thus two elements are essential in order that a payment may be regarded as a fee. In the first place, it must be levied in consideration of certain services which the individuals accepted either willingly or unwillingly and in the second place, the amount collected must be earmarked to meet the expenses of rendering these services"

Sir, it is not possible to earmark this additional assessment for any particular purpose. Therefore, if we leave the section in the Irrigation Cess Act as it is and adopt and pass this Act, then it is liable

2nd March 1963] [Sri R. Venkataraman]

to be challenged in a Court that the new enactment, namely, the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess Act, 1963, is not valid. I do not say that the contention will be accepted, but it is liable to be challenged. Therefore, we have got to amend the Irrigation Cess Act and, therefore, the amendment has been proposed in the Bill.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் : அந்தத் தீர்ப்பில் நன்றாகப் பார்த்தால் அவர்கள் இரண்டுதான் முக்கியமாகச் சொல்லவில்லை. பொதுவாக இந்த ஒரு பிரிவு பிரயோஜனமாகப் பண்ணுகிறோம் என்று இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் பைனலாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை மாத்திரம் நான் வாசிக்கிறேன்.

'If, as we hold, a fee is regarded as a sort of return or consideration for services rendered, it is absolutely necessary that the levy of fees should, on the face of the legislative provision, be co-related to the expenses incurred by Government in rendering the services'.

(Supreme Court Journal; Volume XVII, 1954, page 359).

76-வது மதராஸ் ஆட்க் பற்றிப்பேசும்போது இதை நான் வற்புறுத்தவில்லை. டாக்ஸ், ஃபீ என்பதை வற்புறுத்தவில்லை. லெஜிஸ்லேட்டிவ் புரொவிஷனில் இது இருக்கவேண்டும். அதன்படி கவனிக்கப்படவேண்டும். டாக்ஸ் என்று திடீரென்று போடுகிறார்களே, அப்படி இருக்கக்கூடாது என்பது என் தீர்மானம். டாக்ஸ் என்று போட்டால், அவர்கள்தான் பண்ணவேண்டும். ஃபீ என்று போட்டால், நாம் செய்யலாம் என்று இருந்தது. அதற்குத்தான் இந்தப் பேச்சு வந்தது.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, my point is this. Several tests have been laid down for the purpose of determining whether a charge is a fee or a tax. Among the tests they laid down, the first two have been enunciated. In coming to the conclusion in respect of that they decided that it is not necessary whether it is in the Consolidated Fund or kept separately or anything of that kind. All that I put before the House is that it is a matter for doubt and that it is liable to be challenged in a court that the present additional assessment will not come within the definition of fee and, therefore, is illegal. That is the legal position and that is why we are amending the Act.

Now, Sir, I come to the justification for the amendment. Even in the ryotwari settlement, there is no rule that the settlement cannot be increased. All that it says is that during the period of the settlement, there should be no special charge for the water supplied. At the end of every thirty years when resettlement takes place, all these factors will be taken into consideration and then a higher land revenue is determined and assessed. In that case, one can take into consideration the services rendered, the quantity of water supplied, the taram of the land, and the price at which the produce is sold. After taking into consideration all these factors.

[Sri R. Venkataraman] [2nd March 1963]

a higher land revenue is assessed. Actually, the Privy Council in this case compared the ryotwari and zamindari settlement and they said this : (M.L.J. Vol. XXXIII, 1917—Page 161).

“ It has, however, long been the practice on Government estates to make periodical settlements with the ryots whereby the Government's share in the produce is commuted for a fixed annual payment, in assessing which the wet lands are separately classified. The annual payment is incapable of increase during the period for which the settlement is made. It is paid (*inter alia*) for the Ryot's right to water for irrigating his mamul wet lands and would be increased if a new cess were imposed for the supply. ”

5-30
P.m.

In the period during which this settlement lasts, we cannot increase either the water rate or the land revenue. But once resettlement takes place, we are entitled to raise it. Since we are not making a resettlement, we say that the water-cess must be increased commensurate with the general conditions under which water is supplied to other people and who take water from other sources. If a person installs a pumpset and gets water, he pays Rs. 20 to Rs. 30 for the water per acre. If another person gets water from a new source of irrigation, he pays as much as Rs. 22.50 nP. per acre in respect of the water width he gets.

I say it would be inequitable where there is no resettlement that the person who is accustomed to taking water from an old source should still continue to get it at the old rate. It is really inequitable to say that the man who is drawing water from an old source must pay the old rate merely because the Government have decided not to have a resettlement. If there is a resettlement, there would be an increase. Instead of having a resettlement, we are having an increase through the increase in the water cess commensurate with what the average farmer or the cultivator pays for his use or supply of water from other sources. That is the justification for this clause. As regards the legal position, since it is a matter of doubt, whether it is the old clause in the Irrigation Cess Act that should remain or it should be changed, we thought it should be made clear and in doing so we are reverting to the position before the Amendment was passed.

Clause 21 was put and carried.

Schedules I and II were put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move :

“ That the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

2nd March 1963]

MR. CHAIRMAN : The question is :

“That the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Bill, 1963 (L.A. Bill No. 4 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m., on Monday the 4th March 1963.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

* 119. Notification issued with G.O.P. No. 139, Revenue, dated 9th January 1963, regarding issue of rules under section 5 (2), 7 (c) and 7 (d) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

* 120. Notification issued with G.O.P. No. 4786, Revenue, dated 31st December 1962, regarding amendments to the rules 3 and 4 of the rules framed under section 67 read with sections 41, 50, 54-A and 54-B of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

† 121. A short review of the activities of the Madras State Electricity Board during the first half of 1962-63.

* Laid on the table of the House on 28th February 1963.

† Kept in the Library for perusal by Members.